

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců Mgr. Ondřeje Mrákoty a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobkyně: **Ing. J. P.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**, se sídlem Zlín, tř. Tomáše Bati 21, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 26. 7. 2013, č. j. 58 A 7/2013 - 31,

t a k t o :

- I. Žádost žalobkyně o ustanovení zástupce z řad advokátů **se z a m í t á .**
- II. Kasační stížnost **se o d m í t á .**
- III. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně („stěžovatelka“) kasační stížností napadá shora označené usnesení Krajského soudu v Ostravě („krajský soud“) ze dne 26. 7. 2013, č. j. 58 A 7/2013 - 31, kterým krajský soud rozhodl o ustanovení JUDr. Milana Matuly, advokáta, zástupcem stěžovatelky pro řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 9. 2012, č. j. KUZL/54759/2012.

[2] Kasační soud se nejprve zabýval otázkou splnění podmínek řízení o kasační stížnosti [ust. § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního („s. ř. s.“), či § 105 odst. 2 s. ř. s.], případně absencí zákonných důvodů nepřipustnosti (§ 104 s. ř. s.). Především zkoumal, zda byla kasační stížnost podána včas, a dospěl k závěru, že kasační stížnost je opožděná.

[3] Dle ust. § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout. V souladu s § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu začíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Dle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků, končí uplynutím dne, který se svým

označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta posledním dnem tohoto měsíce.

[4] Ze soudního spisu (příslušné doručení) plyne, že stěžovatelka nebyla při doručování napadeného usnesení zastížena na adrese svého bydliště a jeho vyhotovení si nevyzvedla ani v desetidenní úložní době. Zásilka byla řádně uložena a připravena k vyzvednutí dne 2. 8. 2013 a stěžovatelce byla zanechána výzva, aby si zásilku vyzvedla. Tuto možnost stěžovatelka nevyužila. Zásilka byla následně z důvodu nemožnosti vhození do schránky stěžovatelky, vrácena zpět odesílateli, tedy krajskému soudu, který o tom vyvěsil sdělení na své úřední desce.

[5] Dle ust. § 42 odst. 5 s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, užijí se pro způsob doručování obdobně předpisy platné pro doručování v občanském soudním řízení.

[6] Podle ust. § 49 odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád („o. s. ř.“), ve znění účinném v době doručování předmětného usnesení, nevyzvedne-li si adresát písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, považuje se písemnost posledním dnem této lhůty za doručenou, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Doručující orgán po marném uplynutí této lhůty vhodí písemnost do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky, ledaže soud i bez návrhu vyloučí vhození písemnosti do schránky. Není-li takové schránky, písemnost se vrátí odesílajícímu soudu a vyvěsí se o tom sdělení na úřední desce soudu.

[7] Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že došlo k náhradnímu doručení usnesení na základě tzv. fikce doručení. Zásilka, obsahující předmětné usnesení, byla k vyzvednutí připravena ode dne 2. 8. 2013. Dnem následujícím počala plynout desetidenní lhůta, která uplynula dne 12. 8. 2013. Tímto dnem se napadené usnesení považuje za doručené, a to bez ohledu na to, zda se stěžovatelka o uložení písemnosti dozvěděla.

[8] Dle § 106 odst. 2 s. ř. s. kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

[9] Kasační stížností napadené usnesení obsahovalo poučení, v jaké lhůtě a kde lze usnesení napadnout. Bylo-li napadené usnesení doručeno stěžovatelce fikcí v pondělí 12. 8. 2013, uplynula dvoutýdenní lhůta (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), v níž mohla být kasační stížnost podána, v pondělí 26. 8. 2013 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.). Z obsahu spisu přitom plyne, že kasační stížnost byla podána až dne 21. 2. 2014, tj. po uplynutí zákonné lhůty k jejímu podání.

[10] Nejvyššímu správnímu soudu tak s ohledem na ust. § 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s ust. § 120 s. ř. s. nezbylo, než kasační stížnost odmítnout, neboť její opožděnost představuje nezhojitelný nedostatek, pro který nelze v řízení pokračovat.

[11] Současně Nejvyšší správní soud zamítl žádost stěžovatelky o ustanovení zástupce z řad advokátů již proto, že tohoto zastoupení není podle § 35 odst. 8 s. ř. s. nezbytně třeba, neboť její kasační stížnost byla pro opožděnost odmítnuta.

[12] Závěrem kasační soud uvádí, že stěžovatelka v podání ze dne 8. 4. 2014 vznesla námitku podjatosti soudců zdejšího soudu Prof. JUDr. Petra Průchy, CSc., JUDr. Jaroslava Vlašína, JUDr. Jana Vyklického, JUDr. Radana Malíka, JUDr. Barbory Pořízkové a JUDr. Petra Mikeše. O kasační stížnosti stěžovatelky v této věci však rozhodoval pátý senát zdejšího soudu ve složení uvedeném v záhlaví tohoto usnesení, proti žádnému z jeho soudců stěžovatelka námitku

pokračování

podjatosti nevznesla, nebyl proto důvod k předložení věci jinému senátu zdejšího soudu k rozhodnutí o námitkách podjatosti vznesených stěžovatelkou.

[13] O náhradě nákladů řízení zdejší soud rozhodl dle ust. § 60 odst. 3 za použití § 120 s. ř. s., podle něhož nemají účastníci řízení právo na náhradu nákladů, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 10. dubna 2014

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu